

vi hørte af den høitærede Minister, der synes at gaa noget paatovers af disse Forhaabninger, saa saa haaber jeg dog, at, uanset at vi vedtage denne Lov om en selvstændig Gjenstand, saa ville de forskjellige Kræfter, uden Hensyn til politisk Farve eller Partifarve, enes om, baade for Samfundsiinteresserne og for Skibsarten i Særbeleshed, snarest muligt at komme til at afløse en af de mest forældede og urimelige Skatter, vi have, Noget, som jeg isøvrigt tror, at den høitærede Finanzminister i og for sig er enig i, idet han nemlig i en Konference med os har udtalt, at han ansaa ialtsald denne Afgift for en af de største, han mente, der burde falde ved en Reform. Den ærede Minister vil have Oprejsning derfor i Penge, og det er jo bestandig det gamle Stridspunkt, hvorledes disse Penge skulle tilveiebringes. Kunne vi betale en Formue- og Indtægtskat, saa kunne vi gjerne tage dette Beløb med, naar vi saa med det Samme kunde faae en Lettelse i andre indirekte Afgifter; men det foreligger jo ikke for Diebliffet, og jeg skal heller ikke nærmere komme ind derpaa.

Finanzministeren (Estrup): Jeg frygter for, at jeg forrige Gang, da jeg havde Ordet, har valgt mine Udtryk slet; jeg frygter for, at jeg virkelig skulde have sagt, at Skibsafgiften var en Indførselsstold eller et Tillæg til en Indførselsafgift. Hvis jeg har sagt dette, beder jeg om Undskyldning derfor, thi det forholder sig ikke saaledes. Hvad jeg tror at have sagt, eller hvad jeg i alt Fald har villet sige, er dette, at denne Afgift virker som et Tillæg til Indførselsafgiften og som en ny Indførselsafgift paa Varer, der ellers ere toldfri, og som en Udførselsafgift paa Varer, der ikke svare Udførselsstold, og Rigtigheden deraf tror jeg ikke, at Nogen skal kunne bestride. Forholdet er nemlig dette, at Skibsafgiften ingenlunde svares af Skibe, som dens Navn kunde tyde paa, men den svares af Varer, der føres i Skibe, og Skibe, der gaa i Ballast, svare ikke en Øre i Skibsafgift. Denne Afgift svares alene af Bestuvningen, og det forekommer mig at være en ren og klar Sag at den altsaa maa virke som et Tillæg til den Byrde, Indførselsvarerne ellers have at bære.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, var Forhandlingen sluttet, og man gik til Afstemning, hvorved

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmig med 64 Stemmer.

Lovforslaget bliver nu at tilfille Statsraadet.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Forespørgsel til Finanzministeren af Folketingsmanden for Aarhus Amts 3die Valgkreds (Summeluhr) angaaende Bygningsafgiften.
(Forespørgslen findes i Tidenden Sp. 2279.)

Summeluhr: Jeg skal følge de to foregaaende Forespørgeres Exempel og oplæse Forespørgselen; den lyder saaledes:

„Agter den høitærede Finanzminister i den nærmeste Fremtid at fremkomme med Forslag til Lov om yderligere Lettelse i Bygningsafgiften, udover hvad der blev fastsat ved Loven af 16de April 1873, for de Haandværkere og andre Næringsdrivende i Byerne og paa Landet, som i Genhold til Frd. af 1ste Oktober 1802 og dertil sig sluttende Love ere ansatte i Bygningskat?“

Jeg vilde nu nødig have, at denne Forespørgsel skulde fremfalde en Diskussion her i Salen, der skulde svække den gode Tanke, som er nedlagt i de Ord, der efter Sigende ere givne som Svær til den fynske Deputation, der for kort siden gjæstede Kjøbenhavn i Anledning af Bygningsafgiften. Jeg skulde saa gjerne have holdt denne Forespørgsel tilbage — efter hvad der er mig fortalt, havde Deputationen ogsaa ønsket det — naar der ikke var særlige Grunde, som talte derimod. Jeg maa være Thinget taknemligt, fordi det har samtykket i, at denne Forespørgsel maa stilles. — Med den ærede Formands Tilladelse vil jeg gjerne oplæse en Henvisning til de forskjellige Forordninger og senere Bestemmelser, hvortil Staten er knyttet, førend jeg motiverer Forespørgselen.

Ved Forordning af 1ste Oktober 1802 er Bygningsafgift paabuden i Kjøbenhavn efter Nytten og Brugen, som Bygningen gav Besidderen, Bygningens □ Maal lagdes til Grund for Afgiften. For hver □ Aen skulde i Kjøbenhavn svares af Forhusene etagevis, Kjælder deri indbefattet, 1 $\frac{1}{2}$ §, og af Side- og Bagbygninger samt af Paghuse eller Stalde til Gade, ligeledes etagevis, med Kjælderens undtagen, 1 §. — dog skulde af Leiligheder, som bebos af een Familie og tilfammen ikke indeholde over 64 □ Aen, ingen Afgift svares. — I de øvrige Kjøbstæder skulde af Forhuse, Side- og Baghuse, forsaavidt de bruges til Beboelse, Husholdning eller Bærksteder, svares efter Brandforsikringssummen $\frac{2}{3}$ § pr. □ Aen etagevis, naar Forsikringssummen ikke overstiger 300 Rdl. og saaledes forhøies saa smaat, efter som Assurance summen stiger. Af Steder, der ikke vare forsikrede for 200 Rdl., svares ingen Afgift.

Af andre Bygninger paa Landet, saasom Vykstæder for Kjøbstadbeboere, Bygninger, der vare